



Miljoenen Amerikanen zagen de verkiezing van Barack Obama als een referendum over de blanke overheersing en vierden mee met zijn overwinning. De racistische campagne van de laatste maanden tegen Obama werd niet alleen subtiel gevoerd, maar was flagrant aanwezig met opruiende taal. Uiteindelijk is dit totaal onsuccesvol gebleken. Toch zijn deze verkiezingen zeer dubbelzinnig en is het belangrijk voor socialisten en activisten belangrijk zich hier zeer bewust van te zijn als we uiteindelijk vrede en sociale rechtvaardigheid willen.

Niet alleen zwarte Amerikanen voelen zich goed dat deze lange nachtmerrie over is. Ook jongeren en Amerikaanse werknemers, van eender welke kleur, geslacht of afkomst voelen hetzelfde. Als Barack Obama zelfs in het substedelijke Macomb County, Michigan, de basis voor het Reagan-republikanisme, de overwinning boekte, moet je beseffen hoe zwaar de politieke balans is omgeslaan. Na een decennium van republikeinse overheersing, is een grote meerderheid van de Amerikanen gedesillusioneerd geraakt door de politieke leiding en de economische achteruitgang van het land.

George W. Bush heeft op alle fronten verloren. Hij is de eerste president die twee termijnen heeft kunnen heersen zonder niet één keer legitiem verkozen te zijn. Hij was niet de eerste president die een oorlog lanceerde op basis van een leugen, maar wel de eerste die de belastingen verlaagde in oorlogstijd, precies alsof je voor een oorlog niet hoeft te betalen. Zijn administratie was acht jaar lang een crimineel bedrijf dat alle records van Nixon en Reagan brak inzake machtsmisbruik. Uiteindelijk had zijn economisch beleid als resultaat dat de banken letterlijk kelderden en heel de Verenigde Staten en de wereldeconomie in de crisis meezogen. Gelukkig nu ook zijn politieke partij.

Ook 'van bovenaf' koos men voor Obama

Dat is ook waarom de overwinning van Barack Obama niet alleen "van onderuit" kwam, van zwarten, hispanics, de Amerikaanse arbeidersklasse en jongeren. Het kwam ook "van bovenaf", van de top van het Amerikaanse bedrijfsleven. Dat bedrijfsleven zorgt er stevast voor dat de eigen belangen gediend worden, of er nu een republikein dan wel een Democraat president is. Maar dit keer voelde ook de economische elite wel aan dat de Republikeinse administratie een ramp was voor het economisch systeem en voor de VS als wereldmacht.

Onder Bush is het prestige van de VS in de wereld ineengeklapt. Irak was een catastrofe, Afghanistan en Pakistan worden een debacle en Latijns-Amerika verzet zich hevig tegen het neoliberalisme en de VS-dominantie. Barack Obama's verkiezing brengt daarentegen een enorm internationaal enthousiasme op gang en een onmiddellijke stijging van de geloofwaardigheid van het land. Een overwinning van McCain of Palin zou meteen als een slechte grap onthaald zijn geworden. Een derde keer de verkiezingen laten bestellen door te knoeien met stemmen zou tevens een massale legimiteitscrisis hebben veroorzaakt.

Verdraaiing van de vaderlandse geschiedenis

Welk beleid gaat Obama voeren? De oorlogen in Irak en Afghanistan gaan voortduren, de Obama-administratie belooft dat de "oorlog tegen het terrorisme" zich zou uitbreiden naar Afghanistan en Pakistan. Op het moment dat de mainstream-media dan wel het einde aankondigen van het racisme in de VS, zitten er één miljoen zwarte mannen in de gevangenis, groeit de inkomensongelijkheid en treft de sluiting van tal van bedrijven het hardst de gekleurde gemeenschappen. De intentie van Obama om in een periode van grote crisis over de partijgrenzen

heen te werken, wijst er op dat het gaat om kunstmatige hervormingen.

Ras en racisme werden nooit zo openlijk bediscussieerd in de voornaamste politieke debatten. Nochtans herhaalde Obama in zijn beroemde Philadelphia-speech minstens even sterk de algemeen aanvaarde verdraaiing van de vaderlandse geschiedenis: "Amerika is een land van kansen, misschien soms wat ontsierd door het falen om de idealen na te komen." De echte geschiedenis begint met de genocide van de oorspronkelijke bewoners van Amerika, de slavernij van de Afro-Amerikanen en de diefstal van land en de poging om de Mexicaanse en Indiaanse cultuur te vernietigen. De gewelddadige verdrukking van gekleurde gemeenschappen en de imperiale expansie maken van de Verenigde Staten een land waar institutioneel racisme zeer sterk is ingebed. Jim Crow is dan misschien wel verdwenen, maar de discriminerende krachten bestaan nog steeds in huisvesting, onderwijs en jobs. De zogenaamde "subprime" crisis betekende het grootste verlies aan rijkdom voor de gekleurde bevolking in de recente geschiedenis van de VS. Een zwarte familie in het Witte Huis, gebouwd door slaven, kan impact hebben op de negatieve stereotypes die diep ingebakken zitten in de Amerikaanse cultuur, maar voor de volledige opheffing van de discriminatie is veel meer nodig.

Sociale bewegingen onafhankelijk van de Democraten!

Het ondemocratische tweepartijstelsel geeft aan de kiezers de mogelijkheid om een sukkel van zijn positie te halen – en dat heeft men ook gedaan - maar dat is nog wat anders dan een reddingsplan dat nodig is om het leven van de gewone Amerikaan te redden. Er is een verbod nodig op bedrijfssluitingen, de hypotheekwaardes moet geherdefinieerd worden zodat ze echte waarde vertegenwoordigen en niet fictieve, een gezondheidssysteem moet geïnstitutionaliseerd worden, er moet een massaal tewerkstellingsplan komen op basis van een ecologisch duurzame economie, de oorlogen, bezettingen en geheime strafkampen moeten stopgezet worden, en het militaire budget moet drastisch inkrimpen.

De Democratische Partij, die voortaan volledig het Witte Huis en het Amerikaanse Congres controleert, heeft nu de macht de wettelijke agenda te bepalen. Zij die tijdens de verkiezingen hoopten op verandering, dreigen nu snel teleurgesteld te worden wanneer de sterke banden tussen de nieuwe administratie en de industriële wereld boven water zullen komen.

Het is belangrijk je bewust te zijn van de leemte tussen de hoop op vrede en rechtvaardigheid en de reële agenda van de Democratische Partij. Niet voor niks, antwoordden miljoenen mensen op de vraag naar "change" en werden honderdduizenden aan het werk gezet voor Obama. In de komende maanden en jaren, is het dan ook de verantwoordelijkheid van de linkerkzijde om de sociale bewegingen in actie te doen schieten, onafhankelijk van de Democratische Partij.

Solidarity is een radicaal socialistische groepering in de VS